

רע"פ 85/14 - דימיטרי קונקוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 85/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: דימיטרי קונקוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ת 43301-09-13, שניתן בתאריך 8.12.2013 על ידי כב' השופט כ' סעב; בקשה למתן החלטה ובקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, מתאריך 16.1.2014

בשם המבקש: עו"ד ענאן ח'ורי

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד בחיפה (כב' השופט כ' סעב) ב-עפ"ת 43301-09-13, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה הנכבד בחיפה (כב' השופט ש' בנג'ו), ב-תת"ע 6612-12-12.

להלן יובאו הנתונים הנדרשים להכרעה.

עמוד 1

2. כנגד המבקש הוגש לבית משפט השלום לתעבורה בחיפה כתב אישום, המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] ותקנה 169ב לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 20.7.2012 (יום ו' בשבוע), בסמוך לשעה 23:00, נהג המבקש ברכב במקום ציבורי בהיותו שיכור, ובדגימת אוויר נשוף שלו נמצא ריכוז אלכוהול בשיעור של 425 מק"ג לליטר אוויר נשוף, העולה על המידה הקבועה בחוק.

3. בית המשפט לתעבורה הנכבד הרשיע, בתאריך 3.6.2013, את המבקש, בהיעדרו, במיוחס לו בכתב האישום, לאחר שקבע כי המבקש הוזמן לדיון כדון, וגזר עליו את העונשים הבאים: קנס בסך 2,500 ש"ח, 36 חודשי פסילה מלקבל, או מלהחזיק רישיון נהיגה, בניכוי חודש פסילה מנהלית, ו-6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

4. המבקש הגיש לבית המשפט לתעבורה בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו, וטען בגדרה כי הוא נעדר מהדיון שנקבע בעניינו "מכיוון שבדיוק באותו תאריך ובאותה שעה הייתי בדיון בבית משפט אחר (...)".

לאחר שבית המשפט לתעבורה הנכבד הורה למבקש להגיש לעיונו פרוטוקול של הדיון שהתנהל בעניינו בבית המשפט האחר - הגיש המערער בקשה שאליה צירף את הפרוטוקול שהתנהל בהליך האחר, אך ממנו עלה כי המבקש נעדר גם מהדיון שהתנהל באותו הליך. בנסיבות אלה, החליט בית המשפט לתעבורה הנכבד לדחות את הבקשה לביטול פסק הדין.

5. המבקש הגיש לבית המשפט המחוזי בחיפה הנכבד ערעור על החלטתו של בית המשפט לתעבורה הנכבד, לדחות את הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו, וכן על פסק הדין גופו. בגדרי ערעורו טען המבקש כי הוא התייצב בשני בתי המשפט שבהם נקבעו, לאותו מועד, דיונים שונים בעניינו (בחיפה ובקריות), אם כי באיחור, וגילה כי שני הדיונים התקיימו בהיעדרו. עוד טען המבקש כי בהותרת פסק דינו של בית המשפט לתעבורה על כנו יש כדי לגרום לו לעיוות דין. בהקשר אחרון זה נטען כי העבירה של נהיגה בשכרות, שבה הורשע המבקש בהיעדרו, הינה מהעבירות החמורות שבפקודת התעבורה, ומשכך - לא חלה עליה הוראת סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי), הקובעת "סדרי דין מיוחדים בעבירות קלות", ומסמיכה את בית המשפט לדון נאשם בעבירות תעבורה מסוימות, שלא בפניו, תוך חריגה מהכלל הקבוע בסעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי. לצד טענה זו העלה המבקש טענות ביחס לבדיקת "הינשוף" ולפעולות שננקטו על ידי החוקרים במסגרת בדיקת רמת האלכוהול בגופו.

6. בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את הערעור, בקובעו, בין היתר, כי לנוכח העובדה שהמבקש נעדר גם מהדיון שהתנהל בעניינו האחר (עובדה שנלמדה, כאמור, מפרוטוקול הדיון שהוגש לבית המשפט לתעבורה על פי הוראתו) - צדק בית המשפט לתעבורה הנכבד בכך שלא מצא בנימוק שמסר המבקש סיבה מוצדקת להיעדרותו. למעלה מן הדרוש, בחן בית המשפט המחוזי הנכבד גם את הטענה בדבר קיומו של חשש ממשי לעיוות דין, ולאחר עיון בחומרי החקירה ובמסמכים שהוגשו לעיונו (אשר לא צורפו לבקשה המונחת בפני) - לא מצא בה ממש, ודחה אף אותה, בקובעו, בין היתר, כך:

"המערער [המבקש כאן - ח"מ] עוכב בשעה 22:44 לבדיקת רמת ריכוז אלכוהול בגופו ושחרר בשעה 00:10 - ראו דו"ח עיכוב. בתגובתו לכתב האישום, מסר כי הוא שתה שני בקבוקי בירה במושבה הגרמנית, על כך חזר ואישר את

הדברים בדוח העיכוב וכן בדו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (...) ושעל פיו הטיפול במערער עד לשלב הזה הסתיים בשעה 22:49. מדו"ח האכיפה עולה כי נמצאה אינדיקציה לשכרות המערער. נדף ממנו ריח קל של אלכוהול, במבחן העמידה הוא התנדנד, וגם במבחן ההליכה על קו התנדנד. בשימוע אמר המערער כי - "מגיע לי כל מה שתתנו לי"... בדוח התחקור שנערך בשעה 23:50 לאחר שנאמר למערער כי נמצא בגופו ריכוז של 425 מ"ג [צ"ל: מק"ג - ח"מ] אלכוהול בכל ליטר אוויר נשוף על פי בדיקה מס' 1186, הגיב באומרו כי הוא שתה 3 כוסות בירה ואכל שניצלונים כחצי שעה לפני שעוכב. פלט המכשיר שהוגש לעיוני בחלקו לא היה קריא, אם כי ניתן למצוא את פלט הבדיקה שמתייחס לתוצאת בדיקת ריכוז אלכוהול בגופו של המערער, קרי, ריכוז של 425 מיקרוגרם אלכוהול. כמו כן, הוצג פלט בדיקת כיול המכשיר היומי... מהראיות שסקרתי עולה כי נגד המערער קיימות ראיות רבות וטובות לשם ביסוס הטענות העובדתיות הנטענות נגדו".

7. מכאן הבקשה למתן רשות ערעור שלפני, בגדרה שב המבקש וחוזר על טענותיו, כפי שהועלו בפני בית המשפט המחוזי הנכבד, ובמרכזה הטענה שלפיה אין לסווג את עבירת השכרות כעבירה קלה שסעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי חל עליה.

8. בתאריך 16.1.2014 הגיש המבקש בקשה שהוכתרה כ"בקשה למתן החלטה בבקשת רשות ערעור ו/או בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין שניתן בערכאה קודמת", בגדרה עתר, לראשונה, גם לעיכוב ביצוע העונש שהושת עליו.

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובחומר שצורף אליה - נחה דעתי כי דין הבקשה למתן רשות ערעור להידחות, שכן אין היא באה בקהלם של המקרים החריגים ויוצאי הדופן המצדיקים דיון "בגלגול שלישי" בפני בית משפט זה (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). הטענה הנוגעת לתחולתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי על עבירה של נהיגה בשכרות נדונה והוכרעה בבית משפט זה (ראו: החלטתו של חברי, השופט ס' ג'ובראן, ב-רע"פ 9183/11 הסנפרץ נ' מדינת ישראל (7.2.2012) והאסמכתאות הנזכרות שם), וממילא לא ניתן לומר כי הבקשה המונחת בפני מעוררת סוגיה בעלת חשיבות משפטית, או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים.

10. בנוסף, לא מצאתי שעולה מהמכלול חשש שמא נגרם למבקש עיוות דין. בית המשפט לתעבורה הנכבד איפשר למבקש להסביר את מחדלו מלהתייצב לדיון שנקבע בעניינו, אך המבקש כשל בכך ואף חטא בהסתרת חלק מהעובדות הרלבנטיות. לטעמי, די היה בפער בין ההסבר שנתן המבקש למחדלו בתחילה: "...בדיוק באותו תאריך ובאותה שעה הייתי בדיון בבית משפט אחר (ההדגשה שלי - ח"מ)", לבין העובדה שמפרוטוקול הדיון האחר עלה כי גם לאותו דיון - המבקש לא התייצב, כדי להביא לדחיית עתירתו של המבקש לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו.

בית המשפט המחוזי הנכבד לא הסתפק בכך, אלא דן בטענותיו של המבקש כנגד פסק הדין לגופן, ודחה אותן לאחר ששמע את טיעוני הצדדים ועיין בחומרי החקירה ובמסמכים שהונחו בפניו. בנסיבות אלה, אין לומר כי השגותיו של המבקש - לא נבדקו.

11. נוכח כל האמור לעיל - לא מצאתי כי יש מקום להתערבות בפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד.

12. סוף דבר: הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, ועימה נדחית גם הבקשה (המאוחרת) לעיכוב ביצוע גזר הדין.

ניתנה היום, י"א באדר א' התשע"ד (11.2.2014).

שׁוֹפֵט
